

COMARQUES

CORREU ELECTRÒNIC
comarques.diaridegirona@ddg.cat

El sector de la discapacitat reclama la taxa turística per millorar l'accessibilitat

► El col·lectiu de persones amb mobilitat reduïda demana a l'administració i a l'empresariat que vegi la inversió com una oportunitat de negoci ► Mifas alerta que la Costa Brava corre el risc de quedar enrere d'altres destinacions turístiques

PILI TURON GIRONA

■ La proximitat de la nova temporada turística ha fet aixecar la veu al col·lectiu de persones amb discapacitat, que fa una reivindicació doble: el seu dret a gaudir de l'oci en espais adaptats per a usuaris amb mobilitat reduïda i, també, la seva condició de consumidors. La principal plataforma que representa el sector a Catalunya ha demanat que la taxa turística reverteixi en augmentar l'oferta d'establiments accessibles, una demanda que l'associació gironina Mifas també subscriu.

Però el seu president, Albert Carbonell, considera que amb això no n'hi ha prou perquè, en matèria d'accessibilitat, la Costa Brava està quedant al darrere d'altres destinacions turístiques com les illes de Mallorca o de Canàries. «A Girona, tenim bon temps, unes platges fantàstiques i una geografia espectacular, però no una cultura que porti l'hoteler a fer aquesta inversió», va lamentar.

↓
La xifra
50 PERSONES

i almenys un 2% de treballadors amb discapacitat

► La llei marca que almenys el 2% de les plantilles amb 50 treballadors siguin persones amb discapacitat, un mínim que les associacions del Cocarmi exigeixen també per al sector turístic. El president de Mifas comparteix la demanda perquè tot i aclarir que «la responsabilitat social dels empresaris ha augmentat, encara falta presència d'aquest personal». Per Carbonell, cal buscar els perfils adequats.

Personal de la Creu Roja portant una dona amb una cadira amfíbia en una platja gironina. DIARI DE GIRONA

Ni «low cost» ni de borratxera

En la seva opinió, la clau està en què l'empresariat vegi l'oportunitat de negoci en «un col·lectiu que les estadístiques demostren que viatja, sovint acompanyats, i que no és un turisme ni low cost ni de borratxera». Carbonell va afirmar que els beneficis de la inversió revertiran en «totes les persones amb discapacitat –turistes i veïns–, que som uns consumidors més».

El Comitè català de representants de persones amb discapacitat (Cocarmi) ha reclamat tant a les administracions com al sector turístic que les infraestructures i els serveis siguin «inclusius i accessibles». La plataforma, on Mifas està representada, va fer la petició amb motiu de Setmana Santa, el primer període de vacances d'una temporada proclamada l'Any del Turisme sostenible. El Cocarmi vol que els diners recap-

tats amb la taxa turística es destinin a millorar l'accessibilitat i a afavorir l'autonomia dels turistes amb discapacitat. En concret, proposa invertir aquests recursos en garantir l'accés a la informació de l'oferta turística, en rutes i en l'atenció al públic, fent especial atenció a l'entorn rural. El president del comitè, Antonio Guillén, va destacar que mesures com aquestes també beneficiaran les persones grans.

El president de Mifas va refermar aquest argument assegurant que «tot el que guanyem en turisme accessible ho guanyarem les persones que hi vivim». Per Carbonell, cal informar específicament de totes les possibilitats de turisme adaptat que ja existeixen a les comarques de Girona, on «ja s'han fet coses però en falten moltes, i el que hi ha s'ha de potenciar i informar». Tot i això, el president

de Mifas va apuntar que el Patronat de Turisme Costa Brava Pirineu de Girona ja fa campanyes en aquest sentit.

Carbonell va dir que hi ha molts hotels amb habitacions accessibles, però bona part «no tenen grua hidràulica per entrar o sortir de la piscina, un handicap dels hotels de la Costa Brava quan sí que n'hi ha a la majoria dels de Mallorca o de Canàries». El responsable de Mifas va insistir en la importància de pensar en l'accessibilitat dels espais interiors i ex-

teriors dels hotels, així com en el petit comerç dels pobles, per al que va demanar ajuts públics.

Carbonell va admetre que llocs com el barri vell de Girona són més difícils de resoldre, però va afirmar que «tot vol dir inversió» i es va referir a espais com el nucli antic de Vitòria, l'Alhambra de Granada o el Coliseu de Roma, que són accessibles i visitables per a turistes amb discapacitat. «Tot són diners i veure que se'n treu un rèdit econòmic, perquè hi ha molta població amb

difficultats de mobilitat o amb cotxets de nens petits», va recalcar. Així com també que cal planificar l'oferta des de l'arribada a l'aeroport o a l'estació del TAV, assegurar-se que un visitant amb mobilitat reduïda pot arribar a espais que sí estan adaptats però les voreres o els carrers que hi porten no o aprofitar la proximitat de Barcelona.

Com a exemples positius, el president de Mifas va destacar la platja de Torre Valentina, a Sant Antoni, tant pels serveis, com per la varietat de cadires adaptades a diferents tipus de discapacitat i pel personal que ajuda a entrar i sortir de l'aigua. També va posar La Molina com a «un referent a Catalunya esquí adaptat i activitats de muntanya accessible» i va ressaltar les sortides en globus de Santa Pau o la vela accessible a l'Escala, entre altres.

PETICIÓ
PER A LA FUTURA LLEI
DE MESURES FISCALS
Eximir de la taxa turística persones discapacitades i acompanyants
► El Centre de Treball Econòmic i Social de Catalunya ha demanat a la Generalitat que eximeixi les persones amb discapacitat i els seus acompanyants de pagar la taxa turística, tal com ho ha tingut en compte per a les estades en establiments turístics per motius de salut

Fontcoberta acaba serveis i recepciona la urbanització Nova Melianta

P.T.V. FONTCOBERTA

■ Una dècada de problemes a la urbanització Nova Melianta, que es va crear amb el nom de Ciutat Jardí, s'ha tancat amb la recepció del sector per part de l'Ajuntament. La mesura es va aprovar a l'últim ple municipal, resolent així «una situació anòmala» –en paraules de l'alcalde, Joan Estarriola– que es va originar amb la falli-

da de l'empresa promotora de les obres.

Amb veïns i 240 parcel·les

Els problemes van començar el 2007, just abans de l'esclat de la crisi. La urbanització té 240 parcel·les i ja s'hi havien construït 90 cases. Durant aquests anys, tots els habitatges s'han ocupat i, per tant, les famílies que hi viuen ho

han fet sense disposar de serveis com ara les voreres, les senyalitzacions, la retolació de carrers o les mesures de seguretat acabades.

L'alcalde de Fontcoberta, Joan Estarriola, va explicar que tot això s'ha completat al llarg dels últims tres anys amb recursos provinents de gairebé la meitat de l'aval de la urbanització que han aconseguit

Melianta, en una imatge d'arxiu.

recuperar –un assumpte que, com va apuntar, encara manté un front judicial obert–, d'un programa del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) i de recursos propis municipals.

L'alcalde va celebrar que «amb això hem pogut certificar els serveis bàsics, posar voreres i fer que tots els llums funcionin», entre d'altres actuacions. Però va explicar que es mantindrà com «un passatge peatonal, amb sauló i arbres, que s'anirà fent a mesura que es vagin fent cases». Per aquest any, el Consistori preveu posar els elements que falten a la plaça dels Remences.

La urbanització Nova Melianta dona a la zona esportiva i a la llar d'infants de Fontcoberta, amb una façana que també afectava la platja d'Espolla.